

Назив дела: *Аги и Ема*

Име и презиме писца: Игор Коларов

Главни лик ове књиге је десетогодишњи дечак Аги који се селио чак осамнаест пута. Аги је усамљен, али то није његов избор. Родитеље не ословљава чак ни именом. Они су само случајни пролазници у његовом животу. Нико не дели радост и тугу са њим. Самоћа није његов избор! Аги је човек од акције! Насупрот очекивањима, он у школи неће наћи добре пријатеље.

Једног дана када се Аги враћао из школе угледао је старицу која живи у „Зачараном замку“. Звала се Ема. Ема се неочекивано понашала за госпође својих година и била је спремна за игру као и Аги. Ема је Агију поклонила дневник где је записивао своје мисли. Тако му је пуно помогла да разуме себе. Са Емом је све било могуће. Сваки сусрет био је неочекивана авантура, никада иста-увек различита. Играти шах-без шаховске табле!

Њих двоје су били најбољи другари до дана када је Аги сазнао да се сели. Тих дана Еме није било. Аги јој је слао писма, али од Еме није било „ни трага, ни гласа“. Дошао је дан када је Аги морао да се одсели. Нова кућа је била „истија“ од старе. Аги је лежао. Неко је каменчићима ударао у прозор. Ема је била испред. У очима јој је сијало сунце. Аги је знао да је Ема прави пријатељ и да га никада неће напустити.

Ова књига је на мене оставила веома тужан утисак, ту тугу сам и сама проживела, на неки начин. Приметила сам у почетку да је Аги веома усамљен, али се он понашао јуначки. После честих сељења родитељи се понашају као да Аги не постоји, а ујак увек спава. Аги и ја смо истих година и због тога лако могу да схватим његова очекивања и потребе. Ова књига научила ме је да никада не одустајем и да из лошег, може да се роди и добро. Описи стања и осећања су за мене предивни и чине да могу да разумем Агија.

Име и презиме: Чарна Хаџипетровић 4/1

Основна школа „Веселин Маслеша“

Наставник: Јелица Чкркић

Број телефона: 064 329 350